

"No he planificat mai com volia que es desenvolupés la meva trajectòria professional, sinó que, en certa manera, aquesta s'ha anat conformant segons el que semblava ser la necessitat social de cada moment." Pocs advocats poden afirmar que la vivència d'uns esdeveniments històrics i socials els hagi conduït a treballar en problemàtiques noves i per a sectors desatesos de la societat.

L'Ignasi Doñate és un protagonista més de la història del nostre país. **"Als 23 anys vaig començar a treballar com a advocat laboralista, lliure, independent, no condicionat ni per l'Administració ni per la patronal. Hi havia un sindicat vertical amb uns treballadors disconformes amb aquesta estructura, sense advocats que defensessin la seva lluita i que necessitaven que algú cobrés aquesta mancança."** Després d'això i gairebé com a conseqüència, el nostre protagonista va emprendre la defensa de treballadors i estudiants davant el Tribunal d'Ordre Públic: **"La meva actuació tenia com a fi defensar les persones que patien la repressió sota el franquisme i, també després, durant la transició. La transició ha estat llarga. Les meves conviccions catalanistes -sense compartir sempre els objectius polítics dels qui representava- em van portar a defensar persones que eren detingudes per la seva relació, entre d'altres, amb l'organització Terra Lliure. He participat en gairebé tots els judicis d'aquest col·lectiu, i espero no haver-hi de tornar més."**

En una ocasió el nostre advocat va actuar com a acusador en el judici per la mort d'un conegut dirigent dels GRAPO. **"Aqueix any, en accions policiaques, es van produir cinc morts de dirigents d'aquest grup al carrer. La família de la cinquena víctima em va demanar que em fes càrrec del cas. Va ser un judici molt tens. Fins i tot, el president del tribunal em va demanar que entrés a la sala del judici per la porta del darrere, i així evitar passar pel mig d'un públic compost quasi exclusivament per policies que feien costat als seus companys que estaven al banc dels acusats. Recordo que vaig acabar el meu informe dient: 'Participo en aquesta acusació a fi que la persona que va morir sigui l'última que es mati al carrer sense haver estat sotmesa a un procés legal de detenció, sense judici ni condemna'. De fet, no demanava altra cosa que el respecte a l'estat de dret; o es respecta l'estat de dret o la democràcia és impossible. Crec que la sala comprenia la meva postura i preocupació. Al final, i segurament per primera vegada durant la transició, els policies van ser condemnats per l'homicidi d'una persona coneguda per ser membre d'una organització armada."**

Amb el temps, quan es plantejaven les primeres denúncies per atemptats contra el medi ambient, el nostre protagonista es va iniciar en el camp del dret ambiental: **"El primer judici per delictes ambiental a l'Estat Espanyol va ser el cas de la central tèrmica de Cercs, en què vaig actuar com a acusador particular. El dia del judici hi havia pancartes contra els pagesos i contra els ecologistes que denunciaven com a inadmissibles les emissions de diòxid de sofre de la central tèrmica. No volíem tancar les mines, nosaltres volíem que es possessin els filtres adequats perquè es recuperessin les hectàrees de bosc greument afectades per les emissions de la central. Així, vaig participar en la primera sentència de l'Estat espanyol per delictes ambiental."**

El seu compromís en la defensa del medi ambient ve donat per l'existència d'una nova **"necessitat social."** Des de fa sis anys, escriu a la revista *Medi Ambient, Tecnologia i Cultura* del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya. Al mateix temps duu a terme una labor divulgadora, escrivint articles per revistes i impartint classes **"per a donar una visió global de l'estat del medi ambient i ajudar a prendre consciència de la necessitat d'una gestió ambiental."** Ens explica que, per raó de la seva activitat, són els empresaris els que més estan en el punt de mira del delictes ecològic: **"Actualment els empresaris són més conscients del problema mediambiental. Ara bé, la situació encara és greu. Els darrers informes mundials indiquen que en els últims trenta anys el medi ambient ha incrementat en un 25 per cent el seu deteriorament general. És un nivell que fa feredat i que demana un canvi de model. En aquest sentit, i per desgràcia, les mesures punitives, que haurien de ser les últimes a aplicar, no han de ser descartades. Des d'un punt de vista humà, no és gens agradable que una persona sigui sotmesa a mesures punitives, ja sigui administratives o penals. Però el cert és que el Codi penal no castiga persones jurídiques sinó físiques i quan l'acció global recau en una sola persona sembla que s'estigui estrafent la situació."** El nostre entrevistat explica el conflicte que hi ha entre una visió penal i la que té majoritàriament l'Administració catalana. **"L'Administració intenta fer compatible la introducció de mesures ambientals amb el dret al treball i la preservació del medi. Si una persona no està suficientment informada d'una obligació ambiental, s'acostuma a donar-li un temps per introduir les mesures correctores adequades. Si hi ha possibilitat de resoldre un conflicte ambiental, aquest objectiu sempre ha de prevaler a la possibilitat d'aplicar un càstig. L'aplicació de la llei *strictu sensu* pot ser, a vegades, la més gran injustícia."**

Des de fa quinze anys, l'Ignasi assessora una associació europea d'usuaris de ràdio, i participa en l'elaboració de normes europees a fi que els països i el mercat europeus tinguin les mateixes lleis en el sector de les telecomunicacions. En un altre àmbit, l'any 1987 **"se'm va demanar que fes un dictamen sobre la viabilitat jurídica d'un Comitè Olímpic Català. Després vaig col·laborar en la refundació del Comitè Olímpic de Catalunya i des de l'any 1994 en sóc el president. Aquest càrrec, que assumeixo voluntàriament, em permet treballar perquè els esportistes catalans puguin un dia lluir els nostres colors i la seva catalanitat en uns Jocs Olímpics. La demanda social existeix: un 80 per cent de la població catalana està a favor del COC i de les seleccions."**

El nostre advocat lliura un combat en la seva professió que comparteix amb el seu equip d'advocats: **"És bo no treballar sol i compartir casos, preocupacions i consultar-nos."** Ara mateix, el despatx està especialitzat en dret laboral, penal, ambiental i esportiu. Sens dubte, la vida de l'Ignasi és un llibre de pàgines viscudes amb intensitat. Afirma que **"si un cas no m'agrada no sóc capaç de portar-lo. Cal creure-hi. Només així s'obté la força suficient per tirar-lo endavant, amb independència del seu interès econòmic."** No volem acabar sense afegir que dels seus quatre fills, la gran, la Fina, segueix els passos del pare com a advocada. L'Aitor és psicòleg social. Segueixen la Dàmaris, educadora social, i l'Anna.

“O es respecta l’estat de dret o la democràcia és impossible”

Ignasi Doñate - Cornellà de Llobregat (Baix Llobregat)